

LEGE nr. 656 din 7 decembrie 2002 (*republicată*)

pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism*)

EMITENT: PARLAMENTUL

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 702 din 12 octombrie 2012

Data intrării în vigoare : 12 octombrie 2012

*) Republicată în temeiul [art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2008](#) privind modificarea și completarea [Legii nr. 656/2002](#) pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 30 aprilie 2008, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 238/2011](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 861 din 7 decembrie 2011, dându-se textelor o nouă numerotare.

[Legea nr. 656/2002](#) a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 904 din 12 decembrie 2002 și, ulterior, a mai fost modificată și completată prin:

- [Legea nr. 39/2003](#) privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 29 ianuarie 2003;

- [Legea bugetului de stat pe anul 2004 nr. 507/2003](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 2 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare;

- [Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2004 nr. 519/2003](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 864 din 4 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare;

- [Legea bugetului de stat pe anul 2005 nr. 511/2004](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.121 din 29 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare;

- [Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2005 nr. 512/2004](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.128 din 30 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare;

- [Legea nr. 230/2005](#) privind modificarea și completarea [Legii nr. 656/2002](#) pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 15 iulie 2005;

- [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 135/2005](#) pentru modificarea [Legii nr. 656/2002](#) pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 897 din 7 octombrie 2005 (aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 36/2006](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 3 martie 2006);

- [Legea bugetului de stat pe anul 2006 nr. 379/2005](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.151 din 19 decembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare;

- [Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2006 nr. 380/2005](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.150 din 19 decembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare;

- [Legea nr. 405/2006](#) privind modificarea [Legii nr. 656/2002](#) pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 947 din 23 noiembrie 2006;

- [Legea nr. 306/2007](#) privind modificarea anexei la [Legea nr. 656/2002](#) pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 784 din 19 noiembrie 2007;

- [Legea-cadru nr. 330/2009](#) privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009 și rectificată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 26 aprilie 2010;

- [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2010](#) pentru modificarea și completarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006](#) privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului și a altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 1 aprilie 2010 (aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 231/2010](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 10 decembrie 2010).

CAP. I

Dispoziții generale

ART. 1

Prezenta lege instituie măsuri de prevenire și combatere a spălării banilor, precum și unele măsuri privind prevenirea și combaterea finanțării actelor de terorism.

ART. 2

În sensul prezentei legi:

- a) prin spălarea banilor se înțelege infracțiunea prevăzută la art. 29;
- b) prin finanțarea actelor de terorism se înțelege infracțiunea prevăzută la [art. 36 din Legea nr. 535/2004](#) privind prevenirea și combaterea terorismului;
- c) prin bunuri se înțelege bunurile corporale sau necorporale, mobile ori imobile, precum și actele juridice sau documentele care atestă un titlu ori un drept cu privire la acestea;
- d) prin tranzacție suspectă se înțelege operațiunea care aparent nu are un scop economic sau legal ori care, prin natura ei și/sau caracterul neobișnuit în raport cu activitățile clientului uneia dintre persoanele prevăzute la art. 10, trezește suspiciunea de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism;
- e) prin transferuri externe în și din conturi se înțelege transferurile transfrontaliere, astfel cum sunt acestea definite potrivit reglementărilor naționale în materie, precum și operațiunile de plăți și încasări efectuate între rezidenți și nerezidenți pe teritoriul României;
- f) prin instituție de credit se înțelege entitatea definită la [art. 7 alin. \(1\) pct. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006](#) privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 227/2007](#), cu modificările și completările ulterioare;
- g) prin instituție financiară se înțelege orice entitate, cu sau fără personalitate juridică, alta decât instituția de credit, care desfășoară una ori mai multe dintre activitățile prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. b)-l), n) și n¹) din [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006](#), aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 227/2007](#), cu modificările și completările ulterioare, inclusiv furnizorii de servicii poștale care prestează servicii de plată și entitățile specializate care desfășoară activități de schimb valutar. Intră în această categorie și:
 1. asigurătorii, reasigurătorii și brokerii de asigurare și/sau reasigurare, autorizați potrivit prevederilor [Legii nr. 32/2000](#) privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și sucursalele aflate pe teritoriul României ale asigurătorilor, reasigurătorilor și intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări autorizați în alte state membre;
 2. societățile de servicii de investiții financiare, consultanții de investiții, societățile de administrare a investițiilor, societățile de investiții, operatorii de piață, operatorii de sistem, așa cum sunt definiți potrivit prevederilor [Legii nr. 297/2004](#) privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare, și reglementărilor emise în aplicarea acesteia;
- h) prin relație de afaceri se înțelege relația profesională sau comercială legată de activitățile profesionale ale persoanelor prevăzute la art. 10 și despre care, la momentul inițierii, se consideră a fi de o anumită durată;
- i) prin operațiuni ce par a avea o legătură între ele se înțelege operațiunile aferente unei singure tranzacții decurgând dintr-un singur contract comercial sau înțelegere de orice natură între aceleași părți și a căror valoare este fragmentată în tranșe mai mici de 15.000 euro ori echivalentul în lei, atunci când acestea sunt efectuate în cursul aceleiași zile bancare, în scopul evitării cerințelor legale;

j) prin bancă fictivă se înțelege o instituție de credit ori o instituție care desfășoară activitate echivalentă, înregistrată într-o jurisdicție în care aceasta nu are o prezență fizică, respectiv conducerea și administrarea activității și evidențele instituției nu sunt situate în acea jurisdicție, și care nu este afiliată la un grup financiar reglementat;

k) prin furnizori de servicii pentru societățile comerciale și alte entități sau construcții juridice se înțelege orice persoană fizică sau juridică care prestează cu titlu profesional oricare dintre următoarele servicii pentru terți:

1. constituie societăți comerciale sau alte persoane juridice;
2. exercită funcția de director ori administrator al unei societăți sau are calitatea de asociat al unei societăți în comandită ori o calitate similară în cadrul altor persoane juridice sau intermediază ca o altă persoană să exercite aceste funcții ori calități;
3. furnizează un sediu social, un domiciliu ales sau orice alt serviciu legat de o societate comercială, o societate în comandită sau orice altă persoană juridică ori construcție juridică similară;
4. are calitatea de fiduciar în derularea unor activități fiduciare exprese sau a altor operațiuni juridice similare ori intermediază ca o altă persoană să exercite această calitate;
5. acționează sau intermediază ca o altă persoană să acționeze ca acționar pentru o persoană, alta decât o societate ale cărei acțiuni sunt tranzacționate pe o piață reglementată care este supusă unor cerințe de publicitate în conformitate cu legislația comunitară sau cu standarde fixate la nivel internațional;

l) prin grup se înțelege un grup de entități, așa cum este definit la [art. 2 alin. \(1\) pct. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2006](#) privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a societăților de asigurare și/sau de reasigurare, a societăților de servicii de investiții financiare și a societăților de administrare a investițiilor dintr-un conglomerat financiar, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 152/2007](#).

ART. 3

(1) În sensul prezentei legi, persoane expuse politic sunt persoanele fizice care exercită sau au exercitat funcții publice importante, membrii familiilor acestora, precum și persoanele cunoscute public ca asociați apropiați ai persoanelor fizice care exercită funcții publice importante.

(2) Persoanele fizice care exercită, în sensul prezentei legi, funcții publice importante sunt:

- a) șefii de stat, șefii de guverne, membrii parlamentelor, comisarii europeni, membrii guvernelor, consilierii prezidențiali, consilierii de stat, secretarii de stat;
- b) membrii curților constituționale, membrii curților supreme sau ai altor înalte instanțe judecătorești ale căror hotărâri nu pot fi atacate decât prin intermediul unor căi extraordinare de atac;
- c) membrii curților de conturi sau asimilate acestora, membrii consiliilor de administrație ale băncilor centrale;
- d) ambasadorii, însărcinații cu afaceri, ofițerii de rang înalt din cadrul forțelor armate;
- e) conducătorii instituțiilor și autorităților publice;
- f) membrii consiliilor de administrație și ai consiliilor de supraveghere și persoanele care dețin funcții de conducere ale regiilor autonome, ale societăților comerciale cu capital majoritar de stat și ale companiilor naționale.

(3) Niciuna dintre categoriile prevăzute la alin. (2) lit. a)-f) nu include persoane care ocupă funcții intermediare sau inferioare. Categoriile prevăzute la alin. (2) lit. a)-e) cuprind, după caz, funcțiile exercitate la nivel comunitar sau internațional.

(4) Membrii familiilor persoanelor care exercită funcții publice importante sunt, în sensul prezentei legi:

- a) soțul/soția;
- b) copiii și soții/soțiile acestora;
- c) părinții.

(5) Persoanele cunoscute public ca asociați apropiați ai persoanelor fizice care exercită funcții publice importante sunt:

a) orice persoană fizică ce se dovedește a fi beneficiarul real al unei persoane juridice sau al unei entități juridice împreună cu oricare dintre persoanele prevăzute la alin. (2) sau având orice altă relație privilegiată de afaceri cu o astfel de persoană;

b) orice persoană fizică ce este singurul beneficiar real al unei persoane juridice sau al unei entități juridice cunoscute ca fiind înființată în beneficiul uneia dintre persoanele prevăzute la alin. (2).

(6) Fără a aduce atingere aplicării, pe baza unei evaluări a riscului, a măsurilor suplimentare de cunoaștere a clienței, după împlinirea unui termen de un an de la data la care persoana a încetat să mai ocupe o funcție publică importantă în sensul alin. (2), instituțiile și persoanele prevăzute la art. 10 nu mai consideră persoana respectivă ca fiind expusă politic.

ART. 4

(1) În sensul prezentei legi, prin beneficiar real se înțelege orice persoană fizică ce deține sau controlează în cele din urmă clientul și/sau persoana fizică în numele ori în interesul căruia/căreia se realizează, direct sau indirect, o tranzacție ori o operațiune.

(2) Noțiunea de "beneficiar real" va include cel puțin:

a) în cazul societăților comerciale:

1. persoana sau persoanele fizice care dețin ori controlează în cele din urmă o persoană juridică prin deținerea, în mod direct sau indirect, a pachetului integral de acțiuni ori a unui număr de acțiuni sau de drepturi de vot suficient de mare pentru a-i asigura controlul, inclusiv acțiuni la purtător, persoana juridică deținută sau controlată nefiind o societate comercială ale cărei acțiuni sunt tranzacționate pe o piață reglementată și care este supusă unor cerințe de publicitate în acord cu cele reglementate de legislația comunitară ori cu standarde fixate la nivel internațional. Acest criteriu este considerat a fi îndeplinit în cazul deținerii a cel puțin 25% din acțiuni plus o acțiune;

2. persoana sau persoanele fizice care exercită în alt mod controlul asupra organelor de administrare sau de conducere ale unei persoane juridice;

b) în cazul persoanelor juridice, altele decât cele prevăzute la lit. a), sau al altor entități ori construcții juridice care administrează și distribuie fonduri:

1. persoana fizică care este beneficiară a cel puțin 25% din bunurile unei persoane juridice sau ale unei entități ori construcții juridice, în cazul în care viitorii beneficiari au fost deja identificați;

2. grupul de persoane în al căror interes principal se constituie ori funcționează o persoană juridică sau o entitate ori construcție juridică, în cazul în care persoanele fizice care beneficiază de persoana juridică sau de entitatea juridică nu au fost încă identificate;

3. persoana sau persoanele fizice care exercită controlul asupra a cel puțin 25% din bunurile unei persoane juridice sau ale unei entități ori construcții juridice.

CAP. II

Proceduri de identificare a clienților și de prelucrare a informațiilor referitoare la spălarea banilor

ART. 5

(1) De îndată ce o persoană fizică, în cadrul activității desfășurate pentru o persoană juridică prevăzută la art. 10, sau una dintre persoanele fizice prevăzute la art. 10 are suspiciuni că o operațiune ce urmează să fie efectuată are ca scop spălarea banilor sau finanțarea actelor de terorism, informează persoana desemnată conform art. 20 alin. (1), care sesizează imediat Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, denumit în continuare Oficiul. Persoana desemnată analizează informațiile primite și sesizează Oficiul cu privire la suspiciunile motivate rezonabil. Acesta confirmă primirea sesizării. Pentru persoanele fizice și juridice prevăzute la art. 10 lit. k), sesizarea se transmite de către persoana care are suspiciuni că operațiunea ce urmează să fie efectuată are ca scop spălarea banilor sau finanțarea actelor de terorism.

(2) Banca Națională a României, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor sau Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private va informa de îndată Oficiul cu privire la autorizarea ori refuzul autorizării operațiunilor prevăzute la [art. 28 din Legea nr. 535/2004](#), comunicând și motivul pentru care s-a dispus soluția respectivă.

(3) Dacă Oficiul consideră necesar, poate dispune, motivat, suspendarea efectuării operațiunii pe o perioadă de 48 de ore. În cazul în care cele 48 de ore se împlinesc într-o zi nelucrătoare, termenul se prorogă până la prima zi lucrătoare. Suma pentru care s-a dispus suspendarea operațiunii rămâne blocată în contul titularului până la expirarea perioadei pentru care s-a dispus suspendarea sau, după caz, până la dispunerea altei măsuri de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în condițiile legii.

(4) Dacă Oficiul consideră că perioada prevăzută de alin. (3) nu este suficientă, poate solicita, motivat, înainte de expirarea acestui termen, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție prelungirea suspendării efectuării operațiunii cu cel mult 72 de ore. În cazul în care cele 72 de ore se împlinesc într-o zi nelucrătoare, termenul se prorogă până la prima zi lucrătoare. Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție poate autoriza o singură dată prelungirea solicitată sau, după caz, poate dispune încetarea suspendării operațiunii. Decizia Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție se comunică de îndată Oficiului.

(5) Oficiul trebuie să comunice persoanelor prevăzute la art. 10, în termen de 24 de ore, decizia de suspendare a efectuării operațiunii ori, după caz, măsura prelungirii acesteia, dispusă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(6) Dacă Oficiul nu a făcut comunicarea în termenul prevăzut la alin. (5), persoanele la care se referă art. 10 vor putea efectua operațiunea.

(7) Persoanele prevăzute la art. 10 ori persoanele desemnate potrivit dispozițiilor art. 20 alin. (1) vor raporta Oficiului, în cel mult 10 zile lucrătoare, efectuarea operațiunilor cu sume în numerar, în lei sau în valută, a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 15.000 euro, indiferent dacă tranzacția se realizează prin una sau mai multe operațiuni ce par a avea o legătură între ele.

(8) Prevederile alin. (7) se aplică și transferurilor externe în și din conturi pentru sume a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 15.000 euro.

(9) Persoanele prevăzute la art. 10 lit. e) și f) nu au obligația de a raporta către Oficiu informațiile pe care le primesc sau pe care le obțin de la unul dintre clienții lor în cursul determinării situației juridice a acestuia ori al apărării sau reprezentării acestuia în cadrul unor proceduri judiciare ori în legătură cu acestea, inclusiv al acordării de consultanță cu privire la declanșarea unor proceduri judiciare, potrivit legii, indiferent dacă aceste informații au fost primite sau obținute înainte, în timpul ori după încheierea procedurilor.

(10) Forma și conținutul raportului pentru operațiunile prevăzute la alin. (1), (7) și (8) vor fi stabilite prin decizie a plenului Oficiului, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi. Raportările prevăzute la alin. (7) și (8) se transmit Oficiului, în maximum 10 zile lucrătoare, în baza unei metodologii de lucru elaborate de Oficiu.

(11) În cazul persoanelor prevăzute la art. 10 lit. e) și f), raportările se fac către persoanele desemnate de către structurile de conducere ale profesiilor liberale, care au obligația de a le transmite Oficiului în cel mult 3 zile de la primire. Informațiile se transmit Oficiului nealterate.

(12) Autoritatea Națională a Vămilelor comunică lunar Oficiului toate informațiile pe care le deține, potrivit legii, în legătură cu declarațiile persoanelor fizice privind numerarul în valută și/sau în monedă națională, care este egal sau depășește limita stabilită prin Regulamentul (CE) nr. 1.889/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2005 privind controlul numerarului la intrarea sau la ieșirea din Uniune, deținute de acestea la intrarea sau ieșirea din Uniune. Autoritatea Națională a Vămilelor va comunica Oficiului de îndată, dar nu mai târziu de 24 de ore, toate informațiile legate de suspiciunile de spălare de bani sau finanțare a terorismului ce sunt identificate în cursul activității specifice.

(13) Sunt exceptate de la obligațiile de raportare prevăzute la alin. (7) următoarele operațiuni derulate în nume și pe cont propriu: între instituții de credit, între instituții de credit și Banca Națională a României, între instituții de credit și Trezoreria Statului, între Banca Națională a României și Trezoreria Statului. Prin hotărâre a Guvernului se pot stabili, la propunerea plenului Oficiului, și alte excepții de la cerințele de raportare prevăzute la alin. (7), pe durată determinată.

ART. 6

(1) Persoanele prevăzute la art. 10, care au cunoștință că o operațiune ce urmează să fie efectuată are ca scop spălarea banilor, pot să efectueze operațiunea fără informarea prealabilă a Oficiului, dacă tranzacția se impune a fi efectuată imediat sau dacă neefectuarea ei ar zădărnici eforturile de urmărire a beneficiarilor tranzacției suspecte. Aceste persoane sunt obligate însă să informeze Oficiul de îndată, dar nu mai târziu de 24 de ore, despre tranzacția efectuată, precizând și motivul pentru care nu au făcut informarea, potrivit art. 5.

(2) Persoanele prevăzute la art. 10, care constată că o operațiune sau mai multe operațiuni care au fost efectuate în contul unui client prezintă indicii de anomalie pentru activitatea acestui client ori pentru tipul operațiunii în cauză, vor sesiza de îndată Oficiul, dacă există suspiciuni că abaterile de la normalitate au ca scop spălarea banilor sau finanțarea actelor de terorism.

(3) Persoanele prevăzute la art. 10 sesizează de îndată Oficiul, atunci când constată că față de o operațiune sau mai multe operațiuni care au fost efectuate în contul unui client există suspiciuni că fondurile au ca scop spălarea banilor sau finanțarea actelor de terorism.

ART. 7

(1) Oficiul poate cere persoanelor menționate la art. 10, precum și instituțiilor competente datele și informațiile necesare îndeplinirii atribuțiilor stabilite de lege. Informațiile în legătură cu sesizările primite potrivit art. 5 și 6 sunt prelucrate și utilizate în cadrul Oficiului în regim de confidențialitate.

(2) Persoanele prevăzute la art. 10 vor transmite Oficiului datele și informațiile solicitate, în termen de 30 de zile de la data primirii cererii.

(3) Secretul profesional și bancar la care sunt ținute persoanele prevăzute la art. 10 nu sunt opozabile Oficiului.

(4) Oficiul poate face schimb de informații, în baza reciprocității, cu instituții străine care au funcții asemănătoare și care au obligația păstrării secretului în condiții similare, dacă asemenea comunicări sunt făcute în scopul prevenirii și combaterii spălării banilor sau a finanțării actelor de terorism.

ART. 8

(1) Oficiul va proceda la analizarea și prelucrarea informațiilor, iar atunci când se constată existența unor indicii temeinice de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism, va sesiza de îndată Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. În situația în care se constată finanțarea unor acte de terorism, va sesiza de îndată și Serviciul Român de Informații cu privire la operațiunile suspecte de finanțare a actelor de terorism.

(2) Identitatea persoanei fizice care a informat persoana fizică desemnată în conformitate cu art. 20 alin. (1) și a persoanei fizice care, în conformitate cu art. 20 alin. (1), a sesizat Oficiul nu poate fi dezvăluită în cuprinsul sesizării.

(3) Dacă în urma analizării și prelucrării informațiilor primite de Oficiu nu se constată existența unor indicii temeinice de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism, Oficiul păstrează informațiile în evidență.

(4) Dacă informațiile prevăzute la alin. (3) nu sunt completate timp de 10 ani, ele se clasează în cadrul Oficiului.

(5) După primirea sesizărilor, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau alte structuri din cadrul Ministerului Public, competente potrivit legii, pot solicita, motivat, Oficiului completarea acestora.

(6) Oficiul are obligația de a pune la dispoziție Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau altor structuri din cadrul Ministerului Public, competente potrivit legii, la solicitarea acestora, datele și informațiile pe care le-a obținut potrivit dispozițiilor prezentei legi.

(7) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau structurile din cadrul Ministerului Public, competente potrivit legii, care au formulat solicitări potrivit alin. (5), vor comunica trimestrial Oficiului stadiul de rezolvare a sesizărilor transmise, precum și quantumul sumelor aflate în conturile persoanelor fizice sau juridice pentru care s-a dispus blocarea, ca urmare a suspendărilor efectuate sau a măsurilor asigurătorii dispuse.

(8) Oficiul va furniza persoanelor fizice și juridice prevăzute la art. 10, precum și autorităților cu atribuții de control financiar și celor de supraveghere prudencială, printr-o procedură considerată

adecvată, informații generale privind tranzacțiile suspecte și tipologiile de spălare a banilor și de finanțare a actelor de terorism.

(9) Oficiul furnizează persoanelor prevăzute la art. 10 lit. a) și b), ori de câte ori este posibil, în regim de confidențialitate, printr-o modalitate de comunicare securizată, informații cu privire la clienți, persoane fizice și/sau juridice expuse la risc de spălare a banilor și de finanțare a actelor de terorism.

(10) După primirea rapoartelor privind tranzacțiile suspecte, în cazul în care se constată existența unor indicii temeinice de săvârșire a altor infracțiuni decât cele de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism, Oficiul va sesiza de îndată organul competent.

ART. 9

(1) Aplicarea cu bună-credință a prevederilor art. 5 -7 de către persoane fizice și/sau juridice, inclusiv a celor prevăzute la art. 10, nu poate atrage răspunderea disciplinară, civilă sau penală a acestora.

(2) Suspendarea și prelungirea suspendării efectuate cu nerespectarea prevederilor legale și cu rea-credință sau efectuate ca urmare a săvârșirii unei fapte ilicite, în condițiile răspunderii civile delictuale și s-a cauzat un prejudiciu, de către Oficiu și de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție atrage răspunderea statului pentru prejudiciul cauzat.

ART. 10

Intră sub incidența prezentei legi următoarele persoane fizice sau juridice:

- a) instituțiile de credit și sucursalele din România ale instituțiilor de credit străine;
- b) instituțiile financiare, precum și sucursalele din România ale instituțiilor financiare străine;
- c) administratorii de fonduri de pensii private, în nume propriu și pentru fondurile de pensii private pe care le administrează, agenții de marketing autorizați/avizați în sistemul pensiilor private;
- d) cazinourile;
- e) auditorii, persoanele fizice și juridice care acordă consultanță fiscală sau contabilă;
- f) notarii publici, avocații și alte persoane care exercită profesii juridice liberale, în cazul în care acordă asistență în întocmirea sau perfectarea de operațiuni pentru clienții lor privind cumpărarea ori vânzarea de bunuri imobile, acțiuni sau părți sociale ori elemente ale fondului de comerț, administrarea instrumentelor financiare sau a altor bunuri ale clienților, constituirea sau administrarea de conturi bancare, de economii ori de instrumente financiare, organizarea procesului de subscriere a aporturilor necesare constituirii, funcționării sau administrării unei societăți comerciale, constituirea, administrarea ori conducerea societăților comerciale, organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare sau a altor structuri similare ori desfășurarea, potrivit legii, a altor activități fiduciare, precum și în cazul în care își reprezintă clienții în orice operațiune cu caracter financiar ori vizând bunuri imobile;
- g) furnizorii de servicii pentru societățile comerciale și alte entități sau construcții juridice, alții decât cei prevăzuți la lit. e) sau f), așa cum sunt definiți la art. 2 lit. k);
- h) persoanele cu atribuții în procesul de privatizare;
- i) agenții imobiliari;
- j) asociațiile și fundațiile;
- k) alte persoane fizice sau juridice care comercializează bunuri și/sau servicii, numai în măsura în care acestea au la bază operațiuni cu sume în numerar, în lei sau în valută, a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 15.000 euro, indiferent dacă tranzacția se execută printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni ce par a avea o legătură între ele.

ART. 11

Persoanele prevăzute la art. 10 sunt obligate ca, în desfășurarea activității lor, să adopte măsuri de prevenire a spălării banilor și a finanțării actelor de terorism și, în acest scop, pe bază de risc, aplică măsuri-standard, simplificate sau suplimentare, de cunoaștere a clientelei, care să le permită identificarea, după caz, și a beneficiarului real.

ART. 12

Instituțiile de credit nu vor intra în relații de corespondent cu o bancă fictivă sau cu o instituție de credit despre care se știe că permite unei bănci fictive să îi utilizeze conturile și dacă au astfel de relații le vor termina.

ART. 13

(1) Persoanele prevăzute la art. 10 au obligația de a aplica măsurile-standard de cunoaștere a clienței în următoarele situații:

- a) la stabilirea unei relații de afaceri;
- b) la efectuarea tranzacțiilor ocazionale în valoare de cel puțin 15.000 euro ori echivalent, indiferent dacă tranzacția se realizează printr-o singură operațiune sau mai multe operațiuni ce par a avea o legătură între ele;
- c) când există suspiciuni că operațiunea în cauză are drept scop spălarea banilor sau finanțarea actelor de terorism, indiferent de incidența prevederilor derogatorii de la obligația de a aplica măsurile-standard de cunoaștere a clienței stabilite în prezenta lege și de valoarea operațiunii;
- d) dacă există îndoieli privind veridicitatea sau relevanța informațiilor de identificare deja deținute despre client;
- e) la cumpărarea sau schimbarea în cazinouri de jetoane a căror valoare minimă reprezintă echivalentul în lei a 2.000 euro.

(2) Când suma nu este cunoscută în momentul acceptării tranzacției, persoana fizică sau juridică obligată să stabilească identitatea clienților va proceda la identificarea de îndată a acestora, atunci când este informată despre valoarea tranzacției și când a stabilit că a fost atinsă limita minimă prevăzută la alin. (1) lit. b).

(3) Persoanele prevăzute la art. 10 au obligația să asigure aplicarea prevederilor acestei legi și în cazul activităților externalizate ori al celor desfășurate prin agenți.

(4) Instituțiile de credit și instituțiile financiare trebuie să aplice proceduri de cunoaștere a clienței și de păstrare a evidențelor referitoare la aceasta cel puțin echivalente cu cele prevăzute în prezenta lege în toate sucursalele și filialele acestora situate în state terțe.

ART. 14

Persoanele prevăzute la art. 10 vor aplica măsurile-standard de cunoaștere a clienței tuturor clienților noi. Aceleași măsuri vor fi aplicabile, în funcție de risc, cât mai curând posibil, și în cazul clienților existenți.

ART. 15

(1) Instituțiile de credit și instituțiile financiare nu vor deschide și nu vor opera conturi anonime, respectiv conturi pentru care identitatea titularului sau beneficiarului nu este cunoscută și evidențiată în mod corespunzător.

(2) În aplicarea prevederilor art. 14, persoanele prevăzute la art. 10 vor aplica măsurile-standard de cunoaștere a clienței tuturor titularilor și beneficiarilor conturilor anonime existente cât mai curând posibil și oricum înainte ca acestea să fie utilizate în vreun fel.

ART. 16

(1) Datele de identificare a clienților vor cuprinde:

a) în cazul persoanelor fizice - datele de stare civilă menționate în documentele de identitate prevăzute de lege;

b) în cazul persoanelor juridice - datele menționate în documentele de înmatriculare prevăzute de lege, precum și dovada că persoana fizică care conduce tranzacția reprezintă legal persoana juridică.

(2) În cazul persoanelor juridice străine, la deschiderea de conturi bancare vor fi solicitate acele documente din care să rezulte identitatea firmei, sediul, tipul de societate, locul înmatriculării, împuternicirea specială a celui care o reprezintă în tranzacție, precum și o traducere în limba română a documentelor autentificate de un birou al notarului public.

ART. 17

Persoanele prevăzute la art. 10 pot aplica măsurile simplificate de cunoaștere a clienței în următoarele situații:

a) în cazul polițelor de asigurare de viață, dacă prima de asigurare sau ratele de plată anuale sunt mai mici ori egale cu echivalentul în lei al sumei de 1.000 euro ori prima unică de asigurare plătită este în valoare de până la echivalentul în lei a 2.500 euro. Dacă ratele de primă periodice sau sumele de plată anuale sunt ori urmează să fie mărite în așa fel încât să depășească limita echivalentului în lei a 1.000 euro, respectiv a echivalentului în lei a 2.500 euro, se vor aplica măsurile-standard de cunoaștere a clienței;

- b) în cazul actelor de aderare la fondurile de pensii;
- c) în cazul monedei electronice definite potrivit legii, în situațiile și în condițiile prevăzute de regulamentul la prezenta lege*);

*) A se vedea [Hotărârea Guvernului nr. 594/2008](#) privind aprobarea Regulamentului de aplicare a prevederilor [Legii nr. 656/2002](#) pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 444 din 13 iunie 2008, cu modificările ulterioare.

d) în cazul în care clientul este o instituție de credit sau financiară, în înțelesul art. 10, dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European ori, după caz, o instituție de credit ori financiară dintr-un stat terț, care impune cerințe similare cu cele prevăzute de prezenta lege și le supraveghează referitor la aplicarea acestora;

e) în alte cazuri și condiții, referitoare la clienți, operațiuni sau produse, care prezintă risc scăzut în privința spălării banilor și a finanțării actelor de terorism, prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi.

ART. 18

(1) Persoanele prevăzute la art. 10 aplică, în plus față de măsurile-standard de cunoaștere a clientelei, măsurile suplimentare de cunoaștere a clientelei în următoarele situații care, prin natura lor, pot prezenta un risc sporit de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism:

- a) în cazul persoanelor care nu sunt prezente fizic la efectuarea operațiunilor;
- b) în cazul relațiilor de corespondent cu instituții de credit din state care nu sunt membre ale Uniunii Europene sau nu aparțin Spațiului Economic European;
- c) în cazul tranzacțiilor sau relațiilor de afaceri cu persoanele expuse politic, care sunt rezidente într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European ori într-un stat terț.

(2) Persoanele prevăzute la art. 10 aplică măsurile suplimentare de cunoaștere a clientelei și în alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (1), care, prin natura lor, prezintă un risc sporit de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism.

ART. 19

(1) În fiecare caz în care identitatea este solicitată potrivit prevederilor prezentei legi, persoana juridică sau persoana fizică prevăzută la art. 10, care are obligația identificării clientului, va păstra o copie de pe document, ca dovadă de identitate, sau referințe de identitate, pentru o perioadă de minimum 5 ani, începând cu data când se încheie relația cu clientul.

(2) Persoanele prevăzute la art. 10 vor păstra evidențele secundare sau operative și înregistrările tuturor operațiunilor financiare ce decurg din derularea unei relații de afaceri ori a unei tranzacții ocazionale pe o perioadă de minimum 5 ani de la încheierea relației de afaceri, respectiv de la realizarea tranzacției ocazionale, într-o formă corespunzătoare, pentru a putea fi folosite ca mijloace de probă în justiție.

ART. 20

(1) Persoanele juridice prevăzute la art. 10 vor desemna una sau mai multe persoane careau responsabilități în aplicarea prezentei legi, ale căror nume vor fi comunicate Oficiului, împreună cu natura și cu limitele responsabilităților menționate.

(2) Persoanele prevăzute la art. 10 lit. a)-d), g)-j), precum și structurile de conducere ale profesiilor liberale prevăzute la art. 10 lit. e) și f) vor desemna una sau mai multe persoane care au responsabilități în aplicarea prezentei legi, ale căror nume vor fi comunicate Oficiului, cu precizarea naturii și limitelor responsabilităților încredințate, și vor stabili politici și proceduri adecvate în materie de cunoaștere a clientelei, de raportare, de păstrare a evidențelor secundare sau operative, de control intern, evaluare și gestionare a riscurilor, managementul de conformitate și comunicare, pentru a preveni și a împiedica operațiunile suspecte de spălare a banilor sau finanțarea terorismului, asigurând instruirea corespunzătoare a angajaților. Instituțiile de credit și instituțiile financiare au obligația de a desemna un ofițer de conformitate subordonat conducerii executive, care coordonează implementarea politicilor și procedurilor interne pentru aplicarea prezentei legi.

(3) Persoanele desemnate conform alin. (1) și (2) răspund pentru îndeplinirea sarcinilor stabilite în aplicarea prezentei legi.

(4) Dispozițiile alin. (1), (2) și (3) nu sunt aplicabile persoanelor fizice și juridice prevăzute la art. 10 lit. k).

(5) Instituțiile de credit și instituțiile financiare trebuie să informeze toate sucursalele și filialele lor situate în state terțe asupra politicilor și procedurilor stabilite potrivit alin. (2).

(6) Persoanele desemnate conform alin. (1) și (2) vor avea acces direct și în timp util la datele și informațiile relevante necesare îndeplinirii obligațiilor prevăzute de prezenta lege.

ART. 21

Persoanele desemnate conform art. 20 alin. (1) și persoanele prevăzute la art. 10 vor întocmi pentru fiecare tranzacție suspectă un raport scris, în forma stabilită de Oficiu, care va fi transmis imediat acestuia.

ART. 22

(1) Structurile de conducere ale profesiilor liberale vor încheia cu Oficiul, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, protocoale de colaborare.

(2) Oficiul organizează cel puțin o dată pe an seminare de instruire în domeniul prevenirii spălării banilor și finanțării actelor de terorism. La cerere, Oficiul și autoritățile de supraveghere pot participa la programele speciale de instruire a reprezentanților persoanelor prevăzute la art. 10.

ART. 23

(1) Autorizarea și/sau înregistrarea entităților care desfășoară activități de schimb valutar pe teritoriul României, altele decât cele ce fac obiectul supravegherii Băncii Naționale a României conform prezentei legi, se realizează de către Ministerul Finanțelor Publice, prin Comisia de autorizare a activității de schimb valutar, denumită în continuare Comisia.

(2) Dispozițiile legale referitoare la procedura aprobării tacite nu se aplică în cadrul procedurii de autorizare și/sau de înregistrare a entităților prevăzute la alin. (1).

(3) Componenta Comisiei prevăzute la alin. (1) se stabilește prin ordin comun al ministrului finanțelor publice, al ministrului administrației și internelor și al președintelui Oficiului, din structura acestuia făcând parte cel puțin câte un reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Administrației și Internelor și Oficiului.

(4) Procedura de autorizare și/sau de înregistrare a entităților prevăzute la alin. (1) se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor publice.

ART. 24

(1) Modul de aplicare a prevederilor prezentei legi se verifică și se controlează, în cadrul atribuțiilor de serviciu, de următoarele autorități sau structuri:

a) autoritățile de supraveghere prudențială, pentru persoanele supuse acestei supravegheri, potrivit legii, inclusiv pentru sucursalele din România ale persoanelor juridice străine supuse unei supravegheri similare în țara de origine;

b) Garda Financiară și alte autorități cu atribuții de control financiar-fiscal, conform legii; Garda Financiară are atribuții inclusiv pentru entitățile care efectuează activități de schimb valutar, cu excepția celor supravegheate de autoritățile prevăzute la lit. a);

c) structurile de conducere ale profesiilor liberale, pentru persoanele prevăzute la art. 10 lit. e) și f);

d) Oficiul, pentru toate persoanele prevăzute la art. 10, cu excepția celor pentru care modul de aplicare a prevederilor prezentei legi se verifică și se controlează de autoritățile și structurile prevăzute la lit. a).

(2) Când din datele obținute rezultă suspiciuni de spălare a banilor, de finanțare a actelor de terorism sau alte încălcări ale dispozițiilor prezentei legi, autoritățile și structurile prevăzute la alin. (1) lit. a)-c) vor informa de îndată Oficiul.

(3) Oficiul poate efectua verificări și controale comune cu autoritățile prevăzute la alin. (1) lit. b) și c).

(4) În exercitarea atribuțiilor de verificare și control, reprezentanții împuterniciți ai Oficiului pot consulta documentele întocmite sau deținute de către persoanele ce fac obiectul controlului și pot reține

fotocopii ale acestora pentru a stabili împrejurările privind suspiciunile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului.

ART. 25

(1) Personalul Oficiului are obligația de a nu transmite informațiile primite în timpul activității decât în condițiile legii. Obligația se menține și după încetarea funcției, pe o durată de 5 ani.

(2) Persoanele prevăzute la art. 10 și salariații acestora au obligația de a nu transmite, în afara condițiilor prevăzute de lege, informațiile deținute în legătură cu spălarea banilor și finanțarea actelor de terorism și de a nu avertiza clienții cu privire la sesizarea Oficiului.

(3) Este interzisă folosirea în scop personal de către salariații Oficiului și ai persoanelor prevăzute la art. 10 a informațiilor primite, atât în timpul activității, cât și după încetarea acesteia.

(4) Săvârșirea următoarelor fapte în exercitarea atribuțiilor de serviciu nu constituie o încălcare a interdicției prevăzute la alin. (2):

a) furnizarea de informații autorităților competente prevăzute la art. 24 și furnizarea de informații în cazurile prevăzute în mod expres de lege;

b) transmiterea de informații între instituțiile de credit și instituțiile financiare din state membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European ori din state terțe care aparțin aceluiași grup și aplică proceduri de cunoaștere a clientelei și de păstrare a evidențelor referitoare la aceasta echivalente cu cele prevăzute în prezenta lege și sunt supravegheate referitor la aplicarea acestora de o manieră echivalentă celei reglementate prin prezenta lege;

c) transmiterea de informații între persoanele prevăzute la art. 10 lit. e) și f) din state membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European ori state terțe care impun condiții echivalente cu cele prevăzute în prezenta lege, care își desfășoară activitatea profesională în cadrul aceleiași entități juridice ori al aceleiași structuri în care acționariatul, administrarea sau controlul de conformitate este comun;

d) transmiterea de informații între persoanele prevăzute la art. 10 lit. a), b), e) și f), situate în state membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European ori state terțe care impun cerințe echivalente cu cele din prezenta lege, în cazurile legate de același client și de aceeași tranzacție derulată prin două sau mai multe dintre persoanele anterior menționate, cu condiția ca acestea să provină din aceeași categorie profesională și să li se aplice cerințe echivalente în privința secretului profesional și al protecției datelor cu caracter personal.

(5) Atunci când Comisia Europeană adoptă o decizie prin care constată că un stat terț nu îndeplinește cerințele prevăzute la alin. (4) lit. b), c) sau d), persoanele prevăzute la art. 10 și salariații acestora au obligația de a nu transmite către acest stat sau către instituții ori persoane din statul în cauză informațiile deținute în legătură cu spălarea banilor și finanțarea actelor de terorism.

(6) Nu se consideră o încălcare a obligațiilor prevăzute la alin. (2) fapta persoanelor prevăzute la art. 10 lit. e) și f) care, în conformitate cu prevederile statutare, încearcă să descurajeze un client să desfășoare activități ilicite.

CAP. III

Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor

ART. 26

(1) Oficiul funcționează ca organ de specialitate cu personalitate juridică în subordinea Guvernului, cu sediul în municipiul București.

(2) Oficiul are ca obiect de activitate prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării actelor de terorism, scop în care primește, analizează, prelucrează informații și sesizează, în condițiile art. 8 alin. (1), Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(3) Oficiul efectuează analiza tranzacțiilor suspecte:

a) la sesizarea oricăreia dintre persoanele prevăzute la art. 10;

b) din oficiu, când ia cunoștință pe orice cale despre o tranzacție suspectă.

(4) Oficiul poate dispune, la solicitarea organelor judiciare române sau la solicitarea instituțiilor străine care au atribuții asemănătoare și care au obligația păstrării secretului în condiții similare,

suspendarea efectuării unei tranzacții care are ca scop spălarea banilor sau finanțarea actelor de terorism, art. 5 alin. (3)-(6) aplicându-se în mod corespunzător, luând în considerare justificările prezentate de instituția solicitantă, precum și faptul că tranzacția ar fi putut fi suspendată dacă ar fi făcut obiectul unui raport privind o tranzacție suspectă transmis de una dintre persoanele fizice și juridice prevăzute la art. 10.

(5) În vederea exercitării atribuțiilor sale, Oficiul are constituit un aparat propriu, la nivel central, a cărui organigramă se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(6) Oficiul este condus de un președinte, numit de Guvern din rândul membrilor plenului Oficiului, care are calitatea de ordonator principal de credite, ajutat de 3 consilieri.

(7) Plenul Oficiului este structura deliberativă și de decizie, fiind format din câte un reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Justiției, Ministerului Administrației și Internelor, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Băncii Naționale a României, Curții de Conturi și Asociației Române a Băncilor, numit în funcție pe o perioadă de 5 ani, prin hotărâre a Guvernului.

(8) Activitatea deliberativă și de decizie prevăzută la alin. (7) se referă la lucrările de specialitate analizate de plenul Oficiului. Asupra chestiunilor de natură economico-administrativă plenul Oficiului se pronunță doar la solicitarea președintelui.

(9) În exercitarea atribuțiilor sale plenul Oficiului adoptă decizii cu votul majorității membrilor acestuia.

(10) Membrii plenului Oficiului trebuie să îndeplinească, la data numirii, următoarele condiții:

- a) să fie licențiați și să aibă cel puțin 10 ani vechime într-o funcție economică sau juridică;
- b) să aibă domiciliul în România;
- c) să aibă numai cetățenia română;
- d) să aibă exercițiul drepturilor civile și politice;
- e) să se bucure de o înaltă competență profesională și morală neștirbită.

(11) Se interzice membrilor plenului Oficiului să facă parte din partide politice sau să desfășoare activități publice cu caracter politic.

(12) Funcția de membru al plenului Oficiului este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior.

(13) Membrii plenului Oficiului au obligația să comunice de îndată, în scris, președintelui Oficiului apariția oricărei situații de incompatibilitate.

(14) În perioada ocupării funcției membrii plenului Oficiului vor fi detașați, respectiv raportul de muncă al acestora va fi suspendat, urmând ca la încetarea mandatului să revină la funcția deținută anterior.

(15) În caz de vacanță a unui post în cadrul plenului Oficiului, conducătorul autorității competente va propune Guvernului o nouă persoană, în termen de 30 de zile de la data vacantării postului.

(16) Mandatul de membru al plenului Oficiului încetează în următoarele situații:

- a) la expirarea termenului pentru care a fost numit;
- b) prin demisie;
- c) prin deces;
- d) prin imposibilitatea de exercitare a mandatului pe o perioadă mai mare de 6 luni;
- e) la survenirea unei incompatibilități;
- f) prin revocare de către autoritatea care l-a numit.

(17) Personalul angajat al Oficiului nu poate ocupa niciun post sau nu poate îndeplini vreo funcție în cadrul niciuneia dintre persoanele juridice prevăzute la art. 10 în același timp cu activitatea de salariat al Oficiului.

(18) Pentru funcționarea Oficiului Guvernul va transmite în administrarea acestuia imobilele necesare - terenuri și clădiri - din domeniul public și privat, în termen de 60 de zile de la data înregistrării cererii.

(19) Oficiul poate participa la activitățile organismelor internaționale de specialitate și poate fi membru al acestora.

CAP. IV

Răspunderi și sancțiuni

ART. 27

Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea civilă, disciplinară, contravențională sau penală.

ART. 28

(1) Constituie contravenție următoarele fapte, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să constituie infracțiuni:

- a) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 5 alin. (1), (7) și (8) și la art. 6;
- b) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 5 alin. (3) teza a treia, art. 7 alin. (2), art. 11, 12, 13, 14, 15, art. 18 alin. (1), art. 19-21 și la art. 24.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a) se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 30.000 lei, iar contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. b) se sancționează cu amendă de la 15.000 lei la 50.000 lei.

(3) Sancțiunile prevăzute la alin. (2) se aplică și persoanelor juridice.

(4) Pe lângă sancțiunea prevăzută la alin. (3), persoanei juridice i se poate aplica una sau mai multe dintre următoarele sancțiuni contravenționale complementare:

- a) confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenție;
- b) suspendarea avizului, acordului sau a autorizației de exercitare a unei activități ori, după caz, suspendarea activității operatorului economic, pe o durată de la o lună la 6 luni;
- c) retragerea licenței sau a avizului pentru anumite operațiuni ori pentru activități de comerț exterior, pe o durată de la o lună la 6 luni sau definitiv;
- d) blocarea contului bancar pe o durată de la 10 zile la o lună;
- e) anularea avizului, acordului sau a autorizației de exercitare a unei activități;
- f) închiderea unității.

(5) Contravențiile se constată și sancțiunile prevăzute la alin. (2) se aplică de reprezentanții împuterniciți, după caz, de Oficiu sau de altă autoritate competentă, potrivit legii, să efectueze controlul. În cazul în care controlul este efectuat de autoritățile de supraveghere, constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către reprezentanții împuterniciți anume desemnați de respectivele autorități.

(6) Pentru faptele prevăzute la alin. (1), pe lângă sancțiunile contravenționale se pot aplica de către autoritățile de supraveghere și măsuri sancționatorii specifice, potrivit competenței acestora.

(7) Dispozițiile prezentei legi referitoare la contravenții se completează în mod corespunzător cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 28 și 29.

ART. 29

(1) Constituie infracțiunea de spălare a banilor și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani:

a) schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri sau în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei;

b) ascunderea sau disimularea adevăratei naturi a provenienței, a situării, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni;

c) dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni.

(2) Tentativa se pedepsește.

(3) Dacă fapta a fost săvârșită de o persoană juridică, pe lângă pedeapsa amenzii, instanța aplică, după caz, una sau mai multe dintre pedepsele complementare prevăzute la art. 53¹ alin. 3 lit. a)-c) din Codul penal.

(4) Cunoașterea, intenția sau scopul, ca elemente ale faptelor prevăzute la alin. (1), pot fi deduse din circumstanțele faptice obiective.

ART. 30

Persoana care a comis infracțiunea prevăzută la art. 29, iar în timpul urmăririi penale denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor participanți la săvârșirea infracțiunii beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege.

ART. 31

Nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 25 constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

ART. 32

În cazul în care s-a săvârșit o infracțiune de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism, luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie.

ART. 33

(1) În cazul infracțiunilor de spălare a banilor și de finanțare a actelor de terorism se aplică dispozițiile art. 118 din Codul penal privind confiscarea bunurilor.

(2) Dacă bunurile supuse confiscării nu se găsesc, se confiscă echivalentul lor în bani sau bunurile dobândite în locul acestora.

(3) Veniturile sau alte beneficii materiale obținute din bunurile prevăzute la alin. (2) se confiscă.

(4) Dacă bunurile supuse confiscării nu pot fi individualizate față de bunurile dobândite în mod legal, se confiscă bunuri până la concurența valorii bunurilor supuse confiscării.

(5) Dispozițiile alin. (4) se aplică în mod corespunzător și veniturilor sau altor beneficii materiale obținute din bunurile supuse confiscării, ce nu pot fi individualizate față de bunurile dobândite în mod legal.

(6) Pentru a garanta ducerea la îndeplinire a confiscării bunurilor, este obligatorie luarea măsurilor asigurătorii prevăzute de Codul de procedură penală.

ART. 34

În cazul infracțiunilor prevăzute la art. 29 și 31, precum și în cazul infracțiunii de finanțare a actelor de terorism, secretul bancar și secretul profesional nu sunt opozabile organelor de urmărire penală și nici instanțelor de judecată. Datele și informațiile se transmit la solicitarea scrisă a procurorului sau a organelor de cercetare penală, dacă cererea acestora a fost autorizată de procuror, ori a instanțelor de judecată.

ART. 35

(1) Când sunt indicii temeinice cu privire la săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism, în scopul strângerii de probe sau al identificării făptuitorului pot fi dispuse următoarele măsuri:

- a) punerea sub supraveghere a conturilor bancare și a conturilor asimilate acestora;
- b) punerea sub supraveghere, interceptarea sau înregistrarea comunicațiilor;
- c) accesul la sisteme informatice;
- d) livrarea supravegheată a sumelor de bani.

(2) Măsura prevăzută la alin. (1) lit. a) poate fi dispusă de procuror pe o durată de cel mult 30 de zile. Pentru motive temeinice, această măsură poate fi prelungită de procuror prin ordonanță motivată, fiecare prelungire neputând depăși 30 de zile. Durata maximă a măsurii dispuse este de 4 luni.

(3) Măsurile prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) pot fi dispuse de judecător, potrivit dispozițiilor art. 91¹-91⁶ din Codul de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător.

(4) Procurorul poate dispune să i se comunice înscrisuri, documente bancare, financiare ori contabile, în condițiile prevăzute la alin. (1).

(5) Măsura prevăzută la alin. (1) lit. d) poate fi dispusă de procuror și este autorizată prin ordonanță motivată, care trebuie să cuprindă, pe lângă mențiunile prevăzute la art. 203 din Codul de procedură penală, următoarele:

- a) indiciile temeinice care justifică măsura și motivele pentru care măsura este necesară;
- b) detalii cu privire la banii care fac obiectul supravegherii;

c) timpul și locul efectuării livrării sau, după caz, itinerarul ce urmează a fi parcurs în vederea efectuării livrării, dacă acestea sunt cunoscute;

d) datele de identificare a persoanelor autorizate să supravegheze livrarea.

ART. 36

În cazul în care există indicii temeinice și concrete că s-a săvârșit sau că se pregătește săvârșirea unei infracțiuni de spălare a banilor ori de finanțare a actelor de terorism, care nu poate fi descoperită sau ai cărei făptuitori nu pot fi identificați prin alte mijloace, pot fi folosiți, în vederea strângerii datelor privind existența infracțiunii și identificarea făptuitorilor, investigatori sub acoperire, în condițiile prevăzute de Codul de procedură penală.

ART. 37

(1) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție trimite trimestrial Oficiului copii ale hotărârilor judecătorești definitive privind infracțiunea prevăzută la art. 29.

(2) Oficiul ține evidența statistică a persoanelor condamnate pentru infracțiunea prevăzută la art. 29.

CAP. V

Dispoziții finale

ART. 38

Identificarea clienților, potrivit art. 13, se va face de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

ART. 39

În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Oficiul va prezenta Guvernului spre aprobare regulamentul său de organizare și funcționare.

ART. 40

[Legea nr. 21/1999](#) pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 21 ianuarie 1999, cu modificările ulterioare, se abrogă.

*

Prin prezenta lege sunt transpuse prevederile art. 1 alin. (5), art. 2 alin. (1), art. 3 pct. 1, 2 și 6-10, art. 4, 5, 6, 7, art. 8 alin. (2), art. 9 alin. (1), (5) și (6), art. 10 alin. (1), art. 11 alin. (1)-(3) și (5), art. 13, 14, 17, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 27, art. 28 alin. (2)-(7), art. 29, art. 31 alin. (1) și (3), art. 32, art. 33 alin. (1) și (2), art. 34, art. 35 alin. (1) și (3), art. 37 alin. (1)-(3) și (5), precum și ale art. 39 din Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2005/60/CE din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 309 din 25 noiembrie 2005, și ale art. 2 din Directiva Comisiei Europene 2006/70/CE din 1 august 2006 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei Parlamentului European și a Consiliului 2005/60/CE în ceea ce privește definiția "persoanelor expuse politic" și criteriile tehnice de aplicare a procedurilor simplificate de precauție privind clientela, precum și de exonerare pe motivul unei activități financiare desfășurate în mod ocazional sau la scară foarte limitată, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 214 din 4 august 2006.

NOTĂ:

Reproducem mai jos [art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2008](#) privind modificarea și completarea [Legii nr. 656/2002](#) pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 238/2011](#), care nu este încorporat în forma republicată și care se aplică în continuare ca dispoziții proprii ale acesteia:

"Art. III. - (1) În aplicarea Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 1.781/2006 din 15 noiembrie 2006 cu privire la informațiile privind plătitorul, care însoțesc transferurile de fonduri, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, nr. L 345 din 8 decembrie 2006, se desemnează în calitate de autorități responsabile cu supravegherea respectării dispozițiilor privind informațiile despre plătitor, care însoțesc transferurile de fonduri:

- a) Banca Națională a României, pentru instituțiile de credit și instituțiile de plată;
- b) Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, pentru furnizorii de servicii poștale care prestează servicii de plată potrivit cadrului legislativ național aplicabil.

(2) Sunt exceptate de la aplicarea Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 1.781/2006 din 15 noiembrie 2006 transferurile de fonduri prevăzute la art. 3 alin. 6 din regulament.

(3) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) încălcarea dispozițiilor prevăzute la art. 9 alin. (2) ultima teză din Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 1.781/2006 din 15 noiembrie 2006;

b) încălcarea dispozițiilor prevăzute la art. 4, art. 5 alin. (1), (2), (4) și (5), art. 6 alin. (2), art. 7 alin. (2), art. 8, art. 9 alin. (1) și alin. (2) prima teză, art. 11, art. 12, art. 13 alin. (3), (4) și (5) și art. 14 prima teză din Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 1.781/2006.

(4) Contravențiile prevăzute la alin. (3) lit. a) se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 30.000 lei, iar contravențiile prevăzute la alin. (3) lit. b), cu amendă de la 15.000 lei la 50.000 lei.

(5) Contravențiile se constată și sancțiunile contravenționale se aplică de către reprezentanții împuterniciți anume desemnați de Banca Națională a României, respectiv de Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, potrivit competențelor.

(6) Prevederile [art. 22*\) din Legea nr. 656/2002](#), cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător."

*) Art. 22 a devenit în urma republicării și renumerotării art. 28.
